

Regionálne Trampské Združenie - Pezinok



Malokarpatský občasník

ročník 2

2/2010



Údolím sa niesla trampská pieseň - Blatina 2010



Rozlúčili sme sa s kamarátmi

V piatok 9.4.2010 odišiel na večný vander vo veku sedemdesiatosem rokov kamarát

Rudolf „RED“ Ivičič

Bol členom starej trampskej osady OHIO. Rozlúčili sme sa s ním v dome smútku na cintoríne v Bratislave-Rači

Mono T.O. Zlatá líška

Vo veľkonočný pondelok sa rozhodol odísť vo veku 58. rokov na veľký vander kamarát

Miroslav „Žabiak“ Volek

Bol členom trampskej osady Zlatý sup - Pezinok. Rozlúčka s kamarátom bola 9.4.2010 na cintoríne v Pezinku

Škyaro (T.O. Zlatý Sup)



V sobotu 10.4.2010 nečakane zomrel vo veku nedožitých 59 rokov kamarát

Július „Julko“ Šramko

Zo Zvolena

Bol tramp, vodák, hudobník a hlavne kamarát osád z Ivanky pri Dunaji, kamarátov z Admirálskej Kotvy, Starý Dunaj a i.

Ahoj Korak (T.O I).

Kamarátky, kamaráti moji! Nestihol som sa s Vami rozlúčiť, ani rodisko moje pozrieť či naposledy navštíviť milované brehy Dunaja. Manitou si ma povolal vo veku šesťdesiatšesť rokov

Ján „Brada“ Kúška

****4.2.1944 - † 16.4.2010***

narodil sa v Horných Opatovciach . Po základnej vojenskej službe zakotvil vo Feribe , bol členom osady T.O. Grizzly. Rozlúčka s ním bola 20.4.2001 o 9.00 hod v dome smútku Pieta v Bratislave – Ružinovce.



Prcek, T.O. Grizzly



Smutná správa prišla od protinožcov z Austrálie Dne 12.5.2010 ve dve hodiny ráno se kamarádka

„Rákoska“

odebrala do miest, odkud' není návratu. Vzpomente si s námi na ní. Česť její památce.

Marcela a Koloman

Kamarádky, kamarádi,

Oznamujeme Vám smutnou zprávu, že nás navždy opustil náš kamarád

Olda Plíhal – Had

*sheriff T.O. Sirius ve Stříbře, později člen Tramp klubu Praha
Poslední rozloučení bylo v Pardubickém krematoriu dne 4.6. 2010.*

Docent



V pondelok 7. júna 2010 sa vo veku nedožitých 65, rokov odobral na posledný vander kamarát-huslista, gitarista a mandolinista z 500 bytov,

Leopold „Džambi“ Brečan

***4.8.1945 - † 7.6.2010**



Bol zväčša tramským samotárom. V 60-tych rokoch sa stal členom T.O. Zlatá hviezda Svojou veselou povahou a rozprávaním bol známym takmer po celej Československej republike. Bol posledný z budovateľov Malého Slavína po boku svojho otca a jeho kamarátov, ktorý týchto ruských prieskumákov v r. 1945 našiel. Choroba ktorá ho zastihla uprostred života mu nedovolila chodiť na tramp, ktorý miloval. Bojoval s ňou natoľko, že sa dokázal plnohodnotne venovať rodine. S novou a poslednou chorobou, ktorá ho postihla 30.5.2010 už nedokázal bojovať. Rozlúčili sme sa

s ním 10. júna 2010 o 8,30 v bratislavskom krematóriu piesňou: „ Pole s Bavlnou a Už vyplouvá loď Jean-rei“.

Marta, Mirka, Rastó.

Kamarátky, kamaráti moji! Oznamujem veľmi smutnú správu Dňa 21.6.2010 sa vydal na posledný vander vo veku 59.rokov náš kamarát a šerif

"Plzeňak"

z osady T.O. Štvanci z Hradce Králové. Rozlúčka s kamarátom



*bude 1.7.2010 na cintoríne v Malšovicích v Hradci Králové.
V sobotu Dňa 20.6.2010 organizoval a zároveň sa zúčastnil 30.výročného ohňa osady. v Rabštajnskej Lhote u Chrudimy.*

Bublína T.O. Biely Tesák



Česť ich pamiatke!

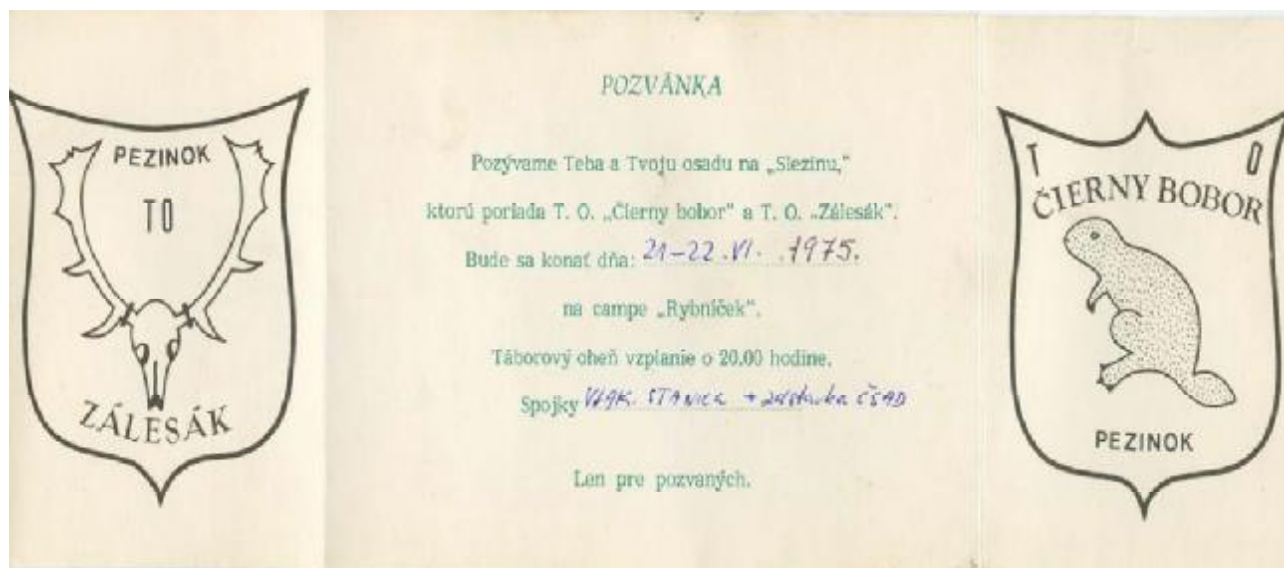
T.O. Zálesák

Kamarát Krivý ako aj ostatní jeho kamaráti a veľa iných tiež chodievali trampovať do Slnčného údolia. Jeho flek sa nachádzal nad potokom oproti lúčke tigre, ktorej meno zostalo po trampskej osade „Tigre“ ktorá zanikla práve v období roku 1968, pravdepodobne odchodom do emigrácie. Nezhody s chatármi a tiež konflikty s policajtmí aj ich donútili opustiť Slnčné údolie. Väčšina trampskej osady si našla útočisko najmä v lokalite Rybníček kde sa už v tomto období stretalo viacero pezinských osád.



(T.O. Scarabeus pred lesankou)

Trampská osada Zálesák tu našla tiež svoje domovské miesto v chátrajúcom poľovníckom prístrešku. Vnikla v roku 1970 v Pezinku. Zakladajúci členovia boli Jozef Turek – Loky, ktorý sa stal šerifom, Michal Budinský – Krivý, Jozef Gréc – Cegro †, Peter Vinohradský – Kafka a v roku 1973 Anna Pešková – Veverka. Chodili na zrub Lesanka, ktorý bol v Cigánskom jarku neďaleko Rybníčka. Lesanku postavili synovia poľovníkov, zrub bol opustený a mal poškodenú strechu, dvere



a palandy. Členovia osady zrub opravili. Stretávali sa na Lesanke až do roku 1973, kedy sa zmenilo vedenie v poľovníckom zväze a zrub bol rozpílený motorovými píľami.

Osada potom našla zázemie na fleku Rybníček. Tu sa konal aj prvý slávnostný oheň v roku 1975 spolu s T.O. Čierny bobor. Zálesáci chodili aj na potlachy iných osád: T.O. Sivý Jastrab, T.O. Zlatá podkova, T.O. Horský diabol, T.O. Zlatý Sup. Krivý a Veverka sa zozobášili a spolu s dcérou Luciou boli aj na potlachoch T.O. Utah a T.O. Game Farm.

V roku 1981 sa na zimnom zraze T.O. Severka v Modre stratila osadová vlajka. Neskôr rôzne udalosti spôsobili, že osada prestala byť aktívna: Krivý s Veverkou sa rozišli, Kafka sa odsťahoval do Predajnej pri Banskej Bystrici, Loky odišiel za prácou do Fínska a Cegro odišiel na veľký vander. Kamaráti Loky, Krivý, Kafka, a Veverka sa dnes stretajú už len sporadicky príležitostne pri potlachoch a podobne, Želajú si však, aby sa našla ich osadová vlajka. Ak niekto niečo vie o ich 29. rokoch nezvestnej, alebo by niekto mal informácie o osadovej vlajke T.O. Zálesák, prosíme o kontaktovanie RTZ - Pezinok.

Pokračovanie v budúcom čísle - Lewis

Pre záujem kamarátov zverejňujeme na pokračovanie nové poznatky o histórii baníctva v Pezinku, ktoré pre náš časopis spracoval P. Witgrüber (pracovník mestského múzea v Pezinku).

PEZINSKÉ BANÍCTVO

Obsah:

1. Stredoveké baníctvo
2. Pezinské zlaté baníctvo v 18.-19. stor.
3. Pezinské antimónové baníctvo v 18.-20. stor.

Dejiny pezinského baníctva môžeme rozdeliť do troch historických etáp. Prvou etapou bolo stredoveké pezinské zlaté baníctvo v 14.-16.storocí, druhou pezinské zlaté baníctvo v 18.-19.storocí a tretou etapou bolo pezinské antimónové baníctvo v 18.-20.storocí.

Stredoveké baníctvo

Prvé doložené písomné zmienky o baniach v Pezinku siahajú do začiatku 14.storocia, keď už okolo roku 1310 mal podľa niektorých historikov kutacie právo v pezinských horách magister Móric. Môžeme však oprávnene

predpokladať, že vlastné zlatonosné žily boli objavené už skôr, pri protiprúdnom ryžovaní Staromestského (resp. Limbašského) potoka. Stopy po ryžovaní zlata sú však len nevelkého rozsahu a charakteru. Z toho vyplýva predpoklad, že skoro po začatí ryžovania zlata v Staromestskom potoku došlo k prechodu na kutacie práce, na objavených výstupoch zlatonosných žíl.

V tejto súvislosti treba podotknúť, že oblasť Údolia Slnka je na starých rakúsko-uhorských vojenských mapách označovaná ako Alstadt, čiže Staré mesto. Spolu s týmto názvom sa v úradných označeniach objavujú tiež niektoré ďalšie zaujímavé názvy, ako beym Altar (pri oltári), alebo beym Bild (pri obraze). Novšie historické štúdie postupne potvrdzujú predpoklad, že Pezínok pôvodne vznikol ako banské mesto a až neskôr došlo k preorientovaniu jeho hospodárstva na výhradne vinohradnícku činnosť. Je veľmi pravdepodobné, že sa v oblasti Údolia slnka nachádzala pôvodná osada kráľovských baníkov, možno práve spomínaného magistra Mórica.

Listinou z 24.6.1339 udeľuje uhorský kráľ Karol Róbert z Anjou Šebušovi a Petrovi, grófom zo Svätého Jura a Pezinka pezinské zlaté bane s podmienkou, že z vyťaženého výnosu zlata budú odvádzať kráľovskému dvoru urburu vo výške 15-tiny výnosu. Toto však narazilo na odpor Konnusa, ktorý bol kráľovským správcom baní v chotári Míru a ktorý tvrdil, že pezinské zlaté bane patria k bratislavským kráľovským majetkom. 13.7.1339 vyslal kráľ Karol Róbert komisiu, ktorá preukázala, že zlaté bane ležia na majetkoch, patriacich grófom zo Sv. Jura a Pezinka.

Tým však ešte spor neskončil. Práve naopak. Vyostril sa až natoľko, že dochádzalo k ozbrojeným zrážkam, počas ktorých Konnusovi ľudia spustošili grófsky mlyn na Limbašskom (resp. Staromestskom) potoku. Ďalšie zmienka o existencii pezinských zlatých baní je z 1.11.1339 v ktorej sa hovorí, že ku kráľovým baniam na Zumberku vedú tri cesty, na ktorých gróf Šebuš z Pezinka právo požadovať od prevozníkov mýto. Z týchto dvoch listín vyplýva, že zlaté bane existovali v pezinskom chotári už pred rokom 1339 a boli vo vlastníctve kráľa. Môžeme sa tiež oprávnene domnievať, že spomínaný magister Móric bol kráľovským ťažiarom, a že kedysi existovala a možno ešte aj v niektorom archíve existuje staršia listina o zlatých baniach v Pezinku z obdobia vlády kráľa Karola Róberta, ktorý vládol 1310-1342.

Listinou zo 4.2.1365 potvrdzuje kráľ Ľudovít I. Veľký Jánovi a Mikulášovi, synom Šebuša zo Svätého Jura a Pezinka právo na ťažbu zlata na Zumbergu. Názvom Zumberg bolo označované širšie územie medzi dnešným cajlanským a limbašským potokom. Ten istý panovník povolil v roku 1369 grófovi Jánovi dokonca ponechať si výnos z urbury. V roku 1537 obnovuje kráľ Ferdinand I. pezinským grófom Štefanovi a Krištofovi povolenie na ťažbu zlata. Banský poriadok Maximiliána II. z roku 1573, v kapitole XXXIX, parag. 15 vymenúva

všetky uhorské bane, no Pezinok sa už ako banské mesto medzi nimi neuvádza. Ťažba pravdepodobne skončila zároveň s vymretím rodu grófov zo Sv. Jura a Pezinka Krištofom II. v roku 1543.

pokračovanie v budúcom čísle (Udô. M.muzeum)

Perla Posázaví a Trampové II.

LEDEČ, KUDĚJ, ARAB, MARY A VLÁDA KOMANČŮ.

Ten, kdo neopustil republiku včas v 48. a 49. roce a doufal, že nastanou světlé zítřky, se dost přepočítal. Mnozí trampové jsou zmláceni a na dlouhá léta zavřeni v pracovních táborech. Tedy pokud mají štěstí. Ti, kteří před válkou věřili, že komunismus je to pravé ořechové, rychle vystřízliví. Do poloviny 50. let se zdá, že trampingu odzvonilo. Je zakázán Junák. Z prodejen a knihoven mizí „braková“ literatura. Foglarovky, Kovbojky, Mayovky, Indiánky, Rodokapsy. Vše co zavání západem a svobodou je, jako za dob Temna Jezuity, Rudochy zničeno. Oldu Shatterhanda s Vinettuem nahradí Čuk a Gek, Rychlé šípy- Timur a jeho parta, indiánského náčelníka Sedícího Býka – Reportáž psaná na oprátce. Začalo formování mládeže nové, Gottwaldovy. Fanatická učitelka mi ve škole otloukla o hlavu knížku o indiánech, kterou jsem neopatrně vracel kamarádovi. Výchovná lekce se minula účinkem a malý pionýr, tak jako jeho kamarádi, změnil barvu šátku. V 2. polovině 50. let začal vyrážet na vandry trampský potěr vycházející ze škol. Každý, komu snaha státní moci mít kontrolu nad občany druhé kategorie, nevoněla. Ve dvojce byl ten, kdo nebyl zaangażován v Pionýru, Československém svazu mládeže nebo v KSČ. Případně ve stranách lidové fronty. Záměr Komančů organizovat trampy nikdy nevyšel, ani když k tomu použili nátlakové prostředky. V 50. letech ještě nebyly v prodeji spací pytle a tak výbava trampa na spaní se skládala z deky a stanové cely. To se dalo sehnat v Praze v Kotcích, kde se prodávaly armádní přebytky. Policajti, teď již Veřejná bezpečnost, nám ztrpčovala vandry, jak mohla. Spadeno měli hlavně na nože. Jak ostří přesahovalo šířku dlaně, bylo zle. Většina trampů byli zruční řemeslníci a na příštím vandru jsme měli za ty, co nám sebrali, nové. Počátkem 60. let rukují trampové, kteří začali jezdit v polovině 50. let na vojnu. Většina z nich před vojnu sportovala. Léta prožitá na vandrech jim dodala sebevědomí a zkušenost v zacházení s chladnou zbraní. Se střelnou se začali učit po válce, kdy zbraně nacházeli ukryté po ústupu Němců. Ctila se zásada: Nikdy se nepovyšuj a nikdy se před nikým neponižuj ! To byl hlavní důvod, proč je nikdo neměl šanci šikanovat. Po návratu do civilu většina z různých důvodů s trampováním končí. Začínají jezdit mladší ročníky

a tak trampů neubývá. Čím více je trampů, tím méně je komunistické mládeže. To se vládní straně nelíbí a nasazuje mezi nás své špicly. S pomocí milicí rozhánějí trampské potlachy. Hlavním argumentem je pendrek. Vyvrcholí to v polovině 60. let na potlachu v Jetřichovicích. Do dějin trampinku se zapsal jako krvavý. V nádherné přírodě VB a Lidové milice, vtipný název, do krve mlátí každého, kdo z obklíčení včas neunikne. Dívky nevyjímaje. Brutalitou vynikají hlavně členové milic. Chudáček se samopalem v jedné, pendrekem v druhé ruce si hned vyléčí mindráky, dá-li mu strana příležitost mlátit toho, kdo nemá možnost se bránit. Po tomto potlachu se stane přesný opak toho co Rudoch předpokládal. Veřejnost začala protestovat a trampů přibýlo. A tak nastalo příměří a v Československu trampský ráj. V roce 1966 jsem se přistěhoval do Ledče a při první návštěvě hotelu Sázava poznal zdejší trampy. Asi nejznámějším místním trampem zůstane Z.M.Kuděj, který je na první fotce s Bobem Hurikánem. Cestovatel, zlatokop, spisovatel a tramp. Matěj Kuděj procestoval kus světa, ale usadil se tady u Sázavy. Poznal, že okolí Ledče je opravdu úžasné a že si město název Perla Posázaví zaslouží. Škoda, že hodně místních občanů nevnímá, tak jako příchozí, tento krásný kout a chová se k němu někdy až nepřátelsky. Ledečtí trampové



Bří. Vacíkovi, J. Pischinger, L. Svoboda-Arab, J. Sucharda-Suchoš,
B. Hofman-Bóďa. Dva z H. Brodu, B. Urban-Bob, L. Starosta-Luboš.

Šašan zapaluje oheň.



Bob hraje patrne Švestkové knedlíky, mňam, mňam, mňam a Šašan ho v pozadí doprovází na foukačku. Kamarád Suchý (asi) uprostřed s kytarou. Šák v holínkách.

pokračovanie v budúcom čísle

Na 40. potlach S.K.O.

Po horúcich linkách a bleskových dohovoroch sa stretáme v sobotu 5.6.2010 v motoreste pri Čataji. Vybrali sme sa partia kamarátov z T.O. Rys - Kaki, T.O. Lišiak - Gula, Fúzo - S.T.O. Čierny orol a Túlavý blesk -

Karfo, Pancho, Sovička a Lewis z T.O. Mexico. Keď sme po dvoch hodinách dorazili na Královec, hneď sme išli vychutnať pivečko. Mali dobre, vychladení Gambrinus po krátkej náčelníckej porade, aby sme toho stihli čo najviac sme sa rozhodli, že ukážeme kamarátom časť královeckej náučnej stezky, lebo Karfo, Pančo, Fuzo a Sovička v tejto lokalite ešte nikdy neboli. Na Javorůvky pôjdeme neskôr. Pozrieme si najprv miestnu raritu, obrovské mravenišťia (čo do veľkosti a aj množstva), rozhľadňu a pútnické miesto. Rozhľadňa sa nachádza juhovýchodne od Valašských Kloboků na vrchu Královec v n./m. výške 655 m. Jedná sa o drevenú stavbu (z modřínu, červeného smreku, škreku, lerpánu či verpánu vyberte si čo chcete) vysokú po hrot rozhľadne 21,5 m, vyhlídková plošina je vo výške asi cca 18,5 m. Z plošiny je nádherný výhľad na mestečko Valašské Klobouky, Vizovické vrchy, Biele Karpaty, Javorníky a za dobrej viditeľnosti je vidieť aj Chřiby. V prvej polovici minulého storočia (asi v 20. rokoch) v týchto miestach stála turistická chata a triangulačná veža, ktoré zanikli počas 2. svetovej vojny. Výstavbu súčasnej veže úspešne inicioval konateľ Mestských lesov Valašské Klobouky za podpory radných pánov a realizovanie projektu bolo podporené aj mnohými podnikateľmi, ktorí boli zapálení týmto projektom. Z rozprávania už nebohého kamaráta Džima, táto veža pri otvorení 7. októbra 2006 dostala okrem označenia „Na Královci“ hneď ďalšie dve mená, a to „Na Finiši“ alebo rozhľadňa Cyrila Bureše podľa miestneho hudobníka. Podobných veží v tejto lokalite stojí už dnes viac, aj na Slovenskom území neďaleko Dohňan. Povedľa prístupovej cesty sa nachádza štrnásť obrovských mravenísk, ktoré sú miestnou raritou, my sme napočítali sedemnášť aj s tými okolo Waldenu a Shangri-ly.



Druhá časť prechádzky smerovala na Ploštiny k prameňu Dělanovec. Tu bola voľakedy vybudovaná drevená kaplnka podľa rozprávania ju dal vybudovať potečský kolár za uzdravenie svojho syna. Dnes je tu postavená nová kaplnka priamo nad prameňom. Je to príjemné pútnické a

oddychové miesto na trase královeckého náučného chodníka. Aj my ju každoročne pri účasti na potlachu prejdeme. Náučný chodník vedie až na Ploštiny ale pre nedostatok času sme sa od Dělanovca vrátili na Královec doplnili sme si pitný režim a šliapali na potlachovisko, ktoré bolo tento rok

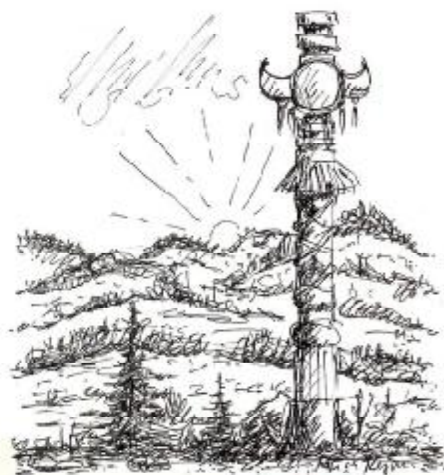
na Javorůvkach - lúkách pri Waldene (Džimovo sídlo). Po zvitání, sme rýchlo postavili stany, a hor sa na súťaže, ktoré už začali. Po súťažiach až do zapálenia ohňa sme ešte stihli navštíviť okolité osady T.O. Shangri-la, a Javorinky. V súťažiach sa nám moc nedarilo. Kaki nožom rozbil kôl, do



ktorého sa hádzalo a „Karfo“ ten z troch pokusov v lukostrelbe horko ťažko zasiahol terč jedným zásahom ostatné luftoval o mojich už písať radšej nebudem („ako sa na Záhorí hovorí ani stodolu z vnútra“). To ešte nevedel, že to bude víťazný zásah. Keď sa začalo slniečko schovávať za kopce na západe, blížilo sa zapálenie výročného ohňa, ku ktorému nás bubnami zvolávali Tarzan s Kejprom. Česť zapalovať oheň dostali za Slovenskú zem kamaráti Pablo z T.O. Baske, Gula z T.O. Lišiak, za Českú a Moravskú zem to boli Alan z T.O. Hawaii a Šnuky z T.O. Maniwaki za doprovodu pekných básničiek ku zapáleniu ohňa, ktoré predniesli kamarátky pri zapalovaní od každej svetovej strany. Po zapálení ohňa a privítaní kamarátov z Čiech, Moravy a Slovenska šerifom S.K.O., nám postupne zahrli kamaráti na striedačku zopár pesničiek. Šerif nám pripomenul medzi prestávkami históriu SKO, v ktorých prežívajú už tri generácie hlavne pre tých, ktorí tu boli po prvý raz. Dobre zahrli na gitare a mandolíne kamarát Pancho, za čo bol odmenený nádhernou plackou. Pri vyhodnocovaní súťaží ostal Karfo šokovaný z prvého miesta v lukostrelbe. My tiež! Voľná zábava pokračovala až do rána, Sovička aj zabudla, že si postavila stan. Ráno si ho prišla zbalit ako zbytočne prinesenú vec na tento potlach. Samozrejme ako každé takéto stretnutie vždy končí nedeľou a tak aj my sme pobalili a popriali sme si suchých chodníkov aj s pozvaním, že o rok, keď dožijeme stretneme sa tu zas, zalomili sme palec a vyrazili smerom na Slovensko.

Lewis

TRAMPSKÉ Hnutí A VALAŠSKOKLOBUCKO



JAROSLAV ŠPERLING - KEJPR

Věnováno kamarádkám a kamarádům



ÚVAHA - VÝZVA

Kde se to v člověku bere, že aniž by něco vykonal, pociťuje v sobě nadšení, touhu, či okouzlení z nekonečných dálek, z různých divů přírody, když v ní a s ní žije, nebo když v ní přebývá? Tyto pocity nutí lidi vracet se zpátky do přírody. Tam žít a tam se radovat. Snad je to úděl člověka. Vždyť poutníky a tuláky jsme všichni na této zemi a příroda je kolem nás. Tak si asi vysvětlují důvod vzniku různých přírodních hnutí, mezi nimi i toho trampského.

Kdosi napsal: „Když dříve prostý poutník pomalu putoval krajinou a občas se musel zastavit, aby setřel pot, byl šťastný. Krásný příklad nám dává sv. František z Assisi, chudý mnich. Viděl bratra či sestru i ve studánkách, skalách, voňavém jarním větru, ve všem původním, ryzím, neumělém a pravém. Uměl se radovat z každé maličkosti. Žil a putoval přírodou, kolikrát hladový, ale šťastný.“ Nadarmo nebyl vybrán za patrona přírody a ekologie. Takže poslouchejme ten vnitřní hlas, který nás volá zpátky do přírody. Navraťme se ke skromnému, jednoduchému, ale krásnému životu v souladu s přírodou. Příroda sama o sobě je dokonalá a krásná. To, co je v ní nedokonalé, je člověk.

Očist' me své nitro i sebe sama lítostí nad tím, co jsme špatně učinili. Zbavme se závisti, lži, lakoty, hrubosti a nenávisti. To jsou naši největší nepřátelé. Nenechme se oblnout reklamou tohoto světa, jenž hledá štěstí v přehnané zábavě a přehnaných požitcích. Vzpomeňme spolu na cesty ozářené sluncem, cesty bičované deštěm, větrem a sněhem, které člověka zpevní. Vzpomeňme na orosenou pavučinu přes nepoužívanou lesní cestu, nebe plné hvězd, jarní tání, vrcholky hor. Na kamarády, kteří už mezi námi nejsou. Na ohně plné veselí. Znovu se vydejme na cestu již dávno vyšlapanou. Cestu naděje, víry, krásy a pokory. Cesty jsou věčné. Před námi je obzor a víme přece, že žádná cesta za obzorem nekončí.

STR.2 – TRAMPSKÉ HNUTÍ A VALAŠSKOKLOBUCKO

Pokračovanie v budúcom čísle.

Blatina 2010 – Údolím sa nesie trampská pieseň



všetko potrebné urobené a prví ľudia začali prichádzať. V sobotu ráno Lary vybalil aparatúru a vďaka Aisovi aj fungovala, lebo nám poskytol napojenie na elektrinu. O tekuté občerstvenie sa

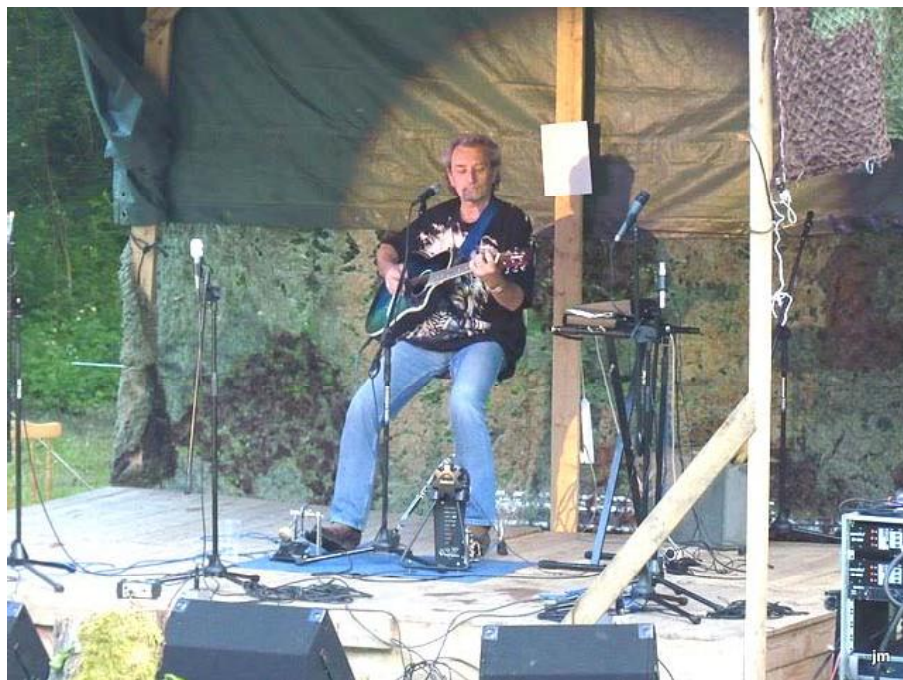
Koncert Blatina 2010 vznikol na základe nápadu Pancha, Gulu a Karfa ešte niekedy v roku 2008. Rozhodli sa, že pár členov z Regionálneho trampskeho združenia – Pezinok (Gula, Rendy, Cvrko, Lewis a Johan) za pomoci Karfa a Pancha usporiada koncert slovenskej trampskej hudby. Prípravy na koncert sa v plnom prúde začali vo februári tohto roku, kedy bola prvá slezina a rozdelili sa úlohy. Keď to dovolilo počasie, začali sa práce priamo na lúke Blatina, ktorú sme pokosili, odstránili nadbytočné kríky, postavili vstupnú bránu a pripravili parkovisko. V piatok pred koncertom už bolo takmer



v bufete staral Peťo a Kaki uvaril guláš, ktorý spolu s Johanom predávali. Každý kto prešiel bránou, zapísal sa do účastníckej listiny a dal dobrovoľný príspevok, dostal na pamiatku camrátko. Celkovo bolo zapísaných 154 ľudí aj s kapelami a to sa určite nezapísali všetci zúčastnení. Na koncerte Blatina 2010 v tomto poradí vystupovali kapely: **Kamión z Trnavy,**

Harvestri z Bratislavy, Plamene z Bratislavy, Charlieho nešťastí z Ivanky pri Dunaji, Parník z Nových Zámkov, Limba z Bratislavy

Konferoval Maťo a hosťom programu bol **Igor Pavelica – Kýbel zo skupiny Belasí**, s ktorým si aj diváci zaspievali. Divákovi sa najviac páčila kapela Charlieho nešťastí a tak dostala divácku cenu. Celý deň nad Blatinou svietilo slnko a obloha bola blankytno modrá. Len čo boli dohrané tóny poslednej piesne zdvihol sa vietor, obloha stmavla a



začalo pršať. Rýchlo sa začala „ratovať“ aparátúra, všetko sa pozakrývalo. Ľudia sa poschovávali do svojich stanov, do stanu pre kapely, do bufetového stanu alebo do budy – odkiaľ sa potom ozýval spev a zvuk gitary. Bolo ohrozené zapálenie ohňa. Nakoniec ale dážď ustal tak rýchlo ako prišiel, Gula zakričal volám oheň a slávnostný oheň Blatiny 2010 oheň zapálil Cvrko pár minút pred pol jedenástou.



Packa do ohňa hodila veniec na pamiatku tých, čo nemohli byť medzi nami a za zvuku jednej gitary sme všetci zaspievali tramskú hymnu. Potom sa už rozprúdila voľná zábava. Niektorí išli spať až na svitaní, ale boli aj takí čo nespali vôbec. V nedeľu sa všetko pobalilo,

poupratovalo a pomaly sa ľudia porozchádzali zo spomienkami na tento celkom vydarený víkend. Ešte raz ďakujeme všetkým, ktorí dopomohli k tomu, aby sa tento koncert uskutočnil.

Rendy



© Regionálne tramské združenie – Pezinok 2009, www.rtzpezinok.tym.sk výber webových stránok pre potrebu združenia. Spolupracovali kamaráti : Gula, Rendy, Lewis, Bábovka , Frenky (ahojahoj), Uďo, Vladka, Steve, Kejpr a ďalší. Predpokladaná uzávierka budúceho čísla 24.9.2010. kontakt: joseph.i@atlas.sk, joseph@zoznam.sk, sikula.marek@gmail.com